

Izvirna jezikovna različica te strani [fr](#) je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

francoščina

Opozarjamo, da so že na voljo naslednje jezikovne različice.

Swipe to change

Izvrševanje sodnih odločb

Francija

1 Kaj pomeni izvršitev v civilnih in gospodarskih zadevah?

Izvršitev (pri čemer je mišljena prisilna izvršitev, saj za prostovoljno izvršitev obveznosti s strani dolžnika postopki niso potrebni) zajema vse postopke, ki omogočajo izpolnitev „izvršljivih“ obveznosti proti volji dolžnika. Francosko pravo pozna tri kategorije civilnih obveznosti: obveznost plačila, obveznost storitve ali opustitve in, nazadnje, obveznost izročitve ali vračila.

Izvršilni naslov zadeva premoženje dolžnika: izvršitev zoper osebo ne obstaja. Vendar je neizpolnitev nekaterih obveznosti (preživninske obveznosti) kaznovno dejanje, za katero je lahko dolžnik kazensko preganjan in kaznovan z zaporno kaznijo. Enako velja, če dolžnik z goljufijo prikaže plačilno nesposobnost.

Pravo v zvezi z izvršilnimi ukrepi temelji na treh delih: plačilu, storitvi in izročitvi.

Obveznosti plačila se izvršijo z rubežem. Če gre za rubež denarnega zneska, se zarubljeni znesek dodeli upniku (npr. preventivni rubež bančnega računa).

Če gre za rubež dolžnikovega premoženja, rubežu sledi prisilna prodaja premoženja, izkupiček od prodaje pa se dodeli upniku v višini njegove terjatve.

Obveznosti izročitve ali vračila se razlikujejo glede na vrsto premoženja. Če gre za premično premoženje, se premoženje zaseže z rubežem, da se vrne zakonitemu lastniku. Če gre za nepremično premoženje, se pravica uporabe nepremičnine povrne lastniku s prisilno izselitvijo stanovalca.

Izvršitev obveznosti storitve ali opustitve se spodbudi z naložitvijo denarne kazni, ki jo mora dolžnik plačati poleg izpolnitve obveznosti. Njen znesek, ki ga določi sodnik, se izračuna sorazmerno glede na trajanje neizpolnitve (za obveznosti storitve) ali glede na število kršitev obveznosti opustitve. Ker se obveznosti plačila, izročitve ali vračila prav tako razlagajo kot obveznosti storitve, se lahko poleg ukrepov izvršbe naloži tudi denarna kazen.

2 Kateri organ ali organi so pristojni za izvršbo?

Sodni izvršitelji imajo načeloma monopol nad opravljanjem izvršbe. Vendar se za dva izvršilna postopka vedno zahteva predhodna sodna odobritev: rubež plače, ki ga odobri okrajno sodišče v kraju stalnega prebivališča dolžnika ali dolžnikovega dolžnika, če dolžnik prebiva v tujini ali nima znanega stalnega prebivališča;

rubež nepremičnine, ki poteka pred izvršilnim sodnikom v kraju, kjer je nepremičnina.

3 Kateri so pogoji za izdajo izvršilnega naslova?

3.1 Postopek

Ukrepi izvršbe se lahko izvedejo na podlagi katerega koli izvršilnega naslova, to je na podlagi izvršljivih pravnih naslovov, opredeljenih v členu L. 111-3 zakonika o civilnih izvršilnih postopkih:

odločb rednih ali upravnih sodišč, ko postanejo izvršljive, in sporazumov, ki so jih navedena sodišča razglasila za izvršljive;

tujih aktov in sodnih odločb ter arbitražnih odločb, razglašanih za izvršljive z odločbo, zoper katero ni mogoče vložiti pravnega sredstva, ki bi imelo odločilni učinek;

izvlečkov iz uradnih zapisnikov o poravnavi, ki so jih podpisali sodnik in stranki;

notarskih zapisov, opremljenih s potrdilom o izvršljivosti;

pravnega naslova, ki ga sodni izvršitelj izda v primeru neplačila čeka;

pravnih naslovov, ki jih izdajo pravne osebe javnega prava in so kot taki opredeljeni v zakonu, ali odločb, ki imajo po zakonu enak učinek kot sodna odločba.

Sodne odločbe, zoper katere ni pravnega sredstva, ki bi imelo odločilni učinek, so izvršljive, ne da bi bila potrebna druga sodna odločba. Te odločbe so tako kot notarski zapisi opremljene s **potrdilom o izvršljivosti** (ki ga izda uradnik sodišča ali notar), ki potrjuje, da so izvršljive. Izvršitve ne omogoča noben drug vmesni postopek.

Če upnik nima sodne odločbe, lahko pridobi dovoljenje za **preventivne rubeže ali sodna jamstva**. Tako sprejeti ukrepi hitro postanejo neveljavni, če druga stranka o njih ni bila obveščena (v osmih dneh) in če upnik ni začel postopka v glavni stvari za pridobitev sodne odločbe o potrditvi njegove terjatve.

Ukrepi izvršbe v zvezi s premičnim premoženjem in denarnimi zneski ter prisilno izselitvijo se morajo izvesti po sodnem izvršitelju, ki je pooblaščen javni uradnik, to je uradna izvršilna oseba, ki jo je imenovalo ministrstvo za pravosodje. Sodni izvršitelj izvaja svoja pooblastila na podlagi zasebnega prava, vendar ima v izvršilnem postopku status organa z javnimi pooblastili, ki jih izvaja v okviru natančnih predpisov in strogo nadzorovanega etičnega kodeksa.

Rubež nepremičnin poteka po posebnem postopku pred izvršilnim sodnikom okrajnega sodišča, v njem pa mora upnika zastopati odvetnik.

Dolžnik mora poleg svojega dolga načeloma plačati tudi stroške izvršilnih ukrepov.

Ti stroški se določijo na podlagi stroškovne lestvice, ki za vsak izvršilni ukrep določa honorar sodnih izvršiteljev. V skladu z odlokom št. 96–1080 z dne 12. decembra 1996 stroškovna lestvica za sodne izvršitelje določa pavšalni znesek, izražen kumulativno ali kako drugače, odvisno od primera, fiksnih ali sorazmernih stroškov, ki se jim po potrebi prištejejo stroški uvedbe sodnega postopka.

Fiksne stroške mora plačati dolžnik. Sorazmerne stroške, izračunane v skladu z drsno lestvico, ki se uporabi za izterjane zneske, plačata delno upnik in delno dolžnik.

Na primer, za izterjano terjatev v višini 10 000 EUR bi bila stroškovna lestvica za nekatere izvršilne ukrepe naslednja:

preventivni rubež bančnega računa: fiksni stroški, vključno s taksami: 187,53 EUR

rubež premičnin: fiksni stroški, vključno s taksami: 66,98 EUR

rubež vozila s prijavo na prefekturi: fiksni stroški, vključno s taksami: 133,95 EUR

nalog za rubež nepremičnine: fiksni stroški, vključno s taksami: 80,37 EUR.

Tem fiksnim stroškom se prištejejo sorazmerni stroški, ki za celotno terjatev znašajo 723,44 EUR, vključno s taksami, od tega 121,35 EUR plača dolžnik in 602,09 EUR upnik.

3.2 Glavni pogoji

Za izvršilne ukrepe na podlagi izvršilnih naslovov se ne zahteva sodna odobritev.

Merili za odobritev ukrepov zavarovanja v korist upnika, ki še nima izvršilnega naslova, sta naslednji: terjatev se načeloma zdi upravičena in njena izterjava ogrožena. Sodnik, pristojen za odobritev takega preventivnega rubeža, je izvršilni sodnik (sodnik okrožnega sodišča) ali predsednik gospodarskega sodišča v mejah pristojnosti tega sodišča.

4 Cilj in narava izvršilnih ukrepov

4.1 Katere vrste premoženja so lahko predmet izvršbe?

V korist upnika je zastavljeno celotno dolžnikovo premoženje, tako da se mu načeloma lahko zaseže vsa njegova lastnina. Obstajajo posebna pravila glede na vrsto premoženja: terjatve (najemnina, plače, vloge na bančnem računu), premično premoženje vseh vrst, nepremičnine in stvarnopravne pravice, vrednostni papirji in pravice družbenikov, vozila (kopenska, morska plovila, čolni ali zrakoplovi), avtorske pravice, zneski denarja v sefu.

Z zakonom pa je lahko določeno, da nekaterega premoženja ni mogoče zaseči. To velja zlasti za:

zneske, potrebne za preživljanje (zlasti delež plače, določen v skladu z drsno lestvico glede na višino prihodkov in stroškov družine, ki se ponovno oceni vsako leto);

premičnine, ki jih dolžnik potrebuje za vsakodnevno življenje in delo ter jih ni mogoče zaseči, razen da se poplačajo ali če imajo zelo veliko vrednost; predmeti, ki jih potrebujejo bolniki ali invalidi.

4.2 Kakšni so učinki izvršilnih ukrepov?

Izvršilni ukrepi v zvezi s premoženjem in terjatvami potekajo v dveh fazah. Uradna izvršilna oseba najprej zarubi predmete ali denarne zneske. Ta rubež pomeni, da s premoženjem ni več mogoče razpolagati, vendar ga lahko dolžnik, ki postane njegov skrbnik, še naprej uživa. Če to premoženje odsvoji, stori kaznivo dejanje. V primeru denarnih zneskov ti ostanejo blokirani na računu, vendar se takoj, čeprav navidezno, dodelijo zadevnemu upniku.

Dolžnik je obveščen o rubežu. Če dolžnik pri izvršilnem sodniku ne vloži ugovora zoper rubež, lahko uradna izvršilna oseba preide na drugo fazo rubeža, pri čemer odvzeme premoženje, ki se nato proda na dražbi, ali pa od dolžnikovega dolžnika (običajno bankirja) zahteva, naj ji izroči zasežene zneske.

Bankir, tako imenovani „dolžnikov dolžnik“, mora sodnega izvršitelja ob rubežu obvestiti o vseh zneskih, ki jih hrani za dolžnika. Če tega ne stori ali če zneske, ki so bili pri njem zaseženi, izroči dolžniku, mu sodišče na zahtevo upnika naloži kazen, da mora plačati dolg namesto dolžnika.

4.3 Kakšna je veljavnost takih ukrepov?

Izvršljivost izvršilnih naslovov zastara po desetih letih. Izvršilne ukrepe je torej treba sprejeti v tem roku (člen L. 111-4 zakonika o civilnih izvršilnih postopkih).

Odobritve izvršilnega sodnika za izvedbo preventivnih rubežev postanejo neveljavne, če ukrep zavarovanja ni sprejet v treh mesecih od izdaje sklepa.

5 Ali se je zoper sklep o ukrepu mogoče pritožiti?

To vprašanje je smiselno le v zvezi z odobritvami preventivnih rubežev. Pri izvršilnih naslovih je namreč vložitev pravnih sredstev povezana s prerokanjem same terjatve na sodišču.

Ko je ukrep zavarovanja sprejet in je o tem obveščen dolžnik, lahko ta pred izvršilnim sodnikom, ki je ukrep odobril, ugovarja pogojem, pod katerimi ga je odobril. Ugovor je dopusten, dokler se s sodno potrditvijo terjatve preventivni rubež ne spremeni v rubež z izvršbo.

6 Ali obstajajo kakršne koli omejitve izvršbe, zlasti v zvezi z zaščito dolžnika ali roki?

V smislu rokov izvršilni naslovi načeloma zastarajo po desetih letih.

Poleg tega morajo biti izvršilni postopki omejeni na to, kar je za nujno za izterjavo terjatve, in pri izbiri teh ukrepov ne sme prihajati do zlorab.

Čeprav lahko upnik načeloma zarubi celotno premoženje svojega dolžnika, pa obstajajo omejitve v obliki premoženja, ki ga po zakonu ni mogoče zarubiti. To načeloma velja za preživnine, premično premoženje, ki ga dolžnik potrebuje za vsakodnevno življenje in delo, predmete, ki jih invalidna oseba nujno potrebuje, nekatere vrste socialne pomoči in družinske dodatke, ki jih ni mogoče zarubiti. Poleg tega na bančnem računu ni mogoče zarubiti zneskov, ki presegajo minimalni dohodek samske osebe (aktivni solidarnostni dohodek – *revenu de solidarité active*). Nazadnje, plačo je načeloma mogoče zarubiti samo v mejah, določenih z odlokom, ki določa zarubljivi znesek glede na višino dolžnikove plače in število oseb, ki jih vzdržuje.

Poleg tega so samostojni podjetniki v nekaterih primerih upravičeni do posebne zaščite celotnega svojega premoženja ali njegovega dela.

Nazadnje, izvršilni ukrepi se lahko izvajajo samo med 6. uro zjutraj in 21. uro zvečer, prav tako jih ni mogoče izvesti ob nedeljah in praznikih, razen če to predhodno odobri izvršilni sodnik. Prav tako mora izvršilni sodnik predhodno odobriti vsak rubež zneskov, nižjih od 535 EUR, v bivalnih prostorih.

Sorodne povezave

[Legifrance](#)

[Spletišče nacionalne zbornice sodnih izvršiteljev](#)

Zadnja posodobitev: 14/08/2017

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvornika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.